

สารนิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประวัติแห่งการวาดภาพจิตรกรรมฝาผนังเรื่อง
ทศกัณฐ์สิบสาม และรูปแบบการวาดที่เปลี่ยนแปลงไป อันเนื่องมาจากอิทธิพลตะวันตกที่แผ่
เข้ามาในประเทศไทย จากการศึกษาพบว่า

1.ช่างเขียนภาพจิตรกรรมของไทยนำรูปแบบการเขียนแบบตะวันตกเป็นต้นแบบในงาน
ของตนเอง ไม่ว่าจะเป็นการใช้เส้นขอบฟ้าเป็นจุดนำสายตา การเขียนภาพแบบสามมิติ จาก
ธรรมชาติ การเขียนภาพต้นไม้เป็นเส้นตรงและการเขียนภาพตามแบบทัศนียวิสัยซึ่งในช่วงแรก ๆ
นั้นโดยส่วนใหญ่เป็นการเขียนตามภาพพิมพ์แบบตะวันตก รวมทั้งภาพอาคารแบบตะวันตกที่
ปรากฏปะปนกับอาคารแบบไทยซึ่งแสดงภายในภาพ

2.จิตรกรรมฝาผนังในช่วงต้นรัตนโกสินทร์ นิยมใช้สีทองเน้นที่เครื่องศิราภรณ์ของ
บุคคลสำคัญในภาพเท่านั้น แต่ภาพจิตรกรรมฝาผนังที่ปรากฏภายในพระอุโบสถวัดมหาพฤฒา
รามวรวิหารนั้น ช่างใช้สีทองอย่างฟุ้งเพื่อประดับในส่วนต่าง ๆ ของอาคาร อาทิบริเวณส่วน
ต่าง ๆ ของหลังคาพระอุโบสถ ไม่ว่าจะเป็นหน้าจั่ว ซ่อฟ้า ใบระกา หางหงษ์และเครื่องสังฆภัณฑ์
ต่าง ๆ

The result of this study “Thudongkawat 13 : The mural painting in the chapel at Wat
Mahaphradharam “ revealed that gold leaf had been generously used on the painting, no matter
it was the rooftimbers, gable, Naga head-shaped horn or even the household utensils. This is
significantly different from typical, early Rattanakosin mural paintings which mostly reserve
the gold hue to the ornaments of important persons only.

In the reign of King Rama III, western influence had expanded to Thailand and
brought along with it the printing techniques which obviously effected to the works of Thai
artists at that the focus of horizontal line, especially the three dimension vision and the western
style building were generally appeared on the painting.